

Jagtafgiften af de tidligere slesvigske Distrikter. Disse Nedsættelser udgjorde i alt 12,994 Kr. 32 Øre aarlig, hvilket altsaa er betydeligt mere end de, som hvile paa det før nævnte Grundlag, og som der er retlig Grund til at gaa med til. Jeg skal tillade mig ganske kort at gøre nærmere Rede for de Betragtninger, i Henhold til hvilke disse Afgifter foreslaas nedsatte af Billighedshensyn. Der er for det første Havrelandgilden af Hørsholm Distrikt, for det andet Høhoverivederlaget af Frederiksborg Distrikt, for det tredje Arvefæsteafgiften af Bornholm, for det fjerde Arveforpagtningsafgiften af Møllerne i de tidligere slesvigske Distrikter, for det femte Jagtafsløsningsafgifterne i de tidligere slesvigske Distrikter og for det sjette Landsskylden af Læsø.

Hvad angaar Havrelandgilden af Hørsholm Distrikt, forholder det sig saaledes, at Afgiften, der oprindeligt svarede i Rug, Byg og Havre, blev af Rentekammeret 1771 omskrevet til en Ydelse alene i Havre. Da Omskrivningen paa Grund af den i sin Tid fulgte Værdimaaler mellem Kornsorterne efter Nutidens Priser har medført en meget betydelig Forøgelse af den oprindelige Afgifts Pengeværdi, nemlig 37 pCt., og da Omskrivningen endvidere er foretaget ganske paa egen Haand af Rentekammeret, uden at der indhentes noget Samtykke fra Arvefæsterne, fandt Kommissionen — og det samme har Finansministeren fundet, da han har fremsat Forslag i samme Retning —, at der var nogen Grund til at mildne disse Afgifter, som i Nutiden udgøre 1,140 Tdr. 5 Skpr. 1³/₁₀ Fdk. Havre, ved at nedsætte dem med 20 pCt., hvilket vil andrage 1,653 Kr. 97 Øre.

Med Høhoverivederlaget i Frederiksborg Distrikt forholder det sig saaledes, at efter at Høhoveriet, som er et Høhøstningsarbejde til Frederiksborg Stutteri, enkelte Steder var blevet afløst af et mindre Pengevederlag — omkring ved 2 Kr. — ved forrige Aarhundredes Begyndelse, nedsattes der ifølge kgl. Resolution i Aaret 1833 en saakaldt Økonomikommission til at søge hele Resten af Høhoveriet afløst med en aarlig Pengeafgift. Under Hensyn til den Byrde, Arbejdet maatte siges at paalægge de paagældende, vurderede Kommissionen dette til en Afgift af 1 Td. Havre aarlig pr. Td. Hartkorn. Langt de fleste hoveripligtige i Frederiksborg Distrikt gik saa ind paa denne Afløsning, men der var en Del, som ikke gik ind derpaa, og disse fik saa Hoveriet afløst senere i Henhold til Lov af 4. Juli 1850,

hvorefter Hoveriet i 1853 blev afløst ved en Kendelse, der under Hensyn til den Nytte, som den til Arbejdet berettigede virkelig skønnedes at have haft af Arbejdet, vurderede dette til 2 Kr. 50 Øre pr. Td. Hartkorn. Det var selvfølgelig en Uretfærdighed mod dem, som havde faaet afløst først. Retlig set ere naturligvis begge Afløsninger lige uangribelige, men Kommissionen har dog ment, at det var noget vilkaarligt, hvorfor den har foreslaaet den største Nedsættelse for dette Distrikt, som overhovedet foreslaas, netop fordi Afløsningen stammede fra forskellige Tider og var foretaget paa forskellig Maade. Det Vederlag, der svares derude, er i alt 3,121 Tdr. 6 Skpr. 1¹/₄ Fdk. Havre, hvilket foreslaas nedsat med 30 pCt. eller 6,789 Kr. 69 Øre.

Jeg kommer dernæst til Arvefæsteafgiften paa Bornholm, som jeg kun skal omtale med nogle faa Ord. Den falder i 2 Dele. I 1850 blev der nedsat en Kommission, som fik Navnet Udmarkskommissionen, der tillagde Arvefæsterne foruden den gamle Fæstejord hver især et Stykke uopdyrket Jord. Ved en Misforstaaelse fastsattes Afgiften af disse saakaldte tillagte Jorder under Hensyn til det Udbytte, Kommissionen mente, de kunde give, naar de først ad Aare vare opdyrkede. Derved kom man til ogsaa at beskatte det Arbejde, som den, der fik et saadant Stykke Jord tildelt, fik. Kommissionen mener nu, at det er urigtigt at beskatte dette Arbejde, som ikke endnu var ydet, da Jorden var ganske raa og uopdyrket og derfor af saa godt som ingen Værdi. Denne Afgift, som i alt er 913 Tdr. 1 Skp. 1¹/₄ Fdk. Havre, foreslaas ligeledes nedsat med 30 pCt., i Penge 1,986 Kr. 13 Øre. Den anden Afgift, som der er Anledning til at berøre for Bornholms Vedkommende, er Tillægsafgiften af de gamle Fæstejorder. Da Arvefæsteforholdet stiftedes, blev der paalagt Arvefæsterne en Havreafgift som Tillæg til den egentlige Arvefæsteafgift af den Jord, de ifølge den foretagne Undersøgelse besad udenfor Fæstebrevens Paalydende. De havde foruden det, der stod i Arvefæstebrevet, faaet hver et saa og saa stort Areal ekstra. Denne Jord havde man tænkt sig var tildelt dem i Tønder Land, men det viste sig ved den Undersøgelse, Kommissionen har anstillet, at det var tildelt dem i Areal, eftersom det var mere eller mindre gode Jorder. Var det tarvelig Jord, blev Arealet større, end hvis det var bedre Jord. Denne fejlagtige Antagelse har ført med sig, at man mener,